

Arrest

nr. 310 268 van 18 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 19 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 5 juni 2023 en verzoekt op 2 oktober 2023 om internationale bescherming. Op 13 februari 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchteling en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 15 februari 2024 aangetekend naar verzoekster wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgische staatsburger, geboren op 6 juni 1987 in Tblisi. U woonde van aan uw geboorte in Gori, tezamen met uw schoonfamilie en twee kinderen: N. (°2009) en A. (°2016).

Sinds 2006 bent u lid van de Nationale Beweging. U nam deel aan verschillende betogingen, sensibiliseerde mensen, en was werkzaam als toezichthouder bij de verkiezingen. In 2020 begon u te werken bij het openbaar vervoer in Gori. U had deze job kunnen bemachtigen via uw neef, V. B., die het hoofd is van het departement van de politie bij binnenlandse zaken, en tevens lid van de Georgische Droom. Op een dag werden u en uw collega's door uw werkgever naar een manifestatie van Georgische Droom gebracht in Tblisi waar jullie betaald werden om deel te nemen. U weigerde dit echter en keerde terug naar huis. Enige tijd later vonden de tweede parlementsverkiezingen plaats in de herfst van 2020. U was werkzaam tijdens deze verkiezingen als toezichthouder voor de Nationale Beweging. Tijdens de verkiezing ontdekte u dat er gefraudeerd werd met de stemmen en dat er lijsten werd bijgehouden van stemgerechtigden die door Georgische Droom betaald werden om voor hen te stemmen. U kon deze lijsten ongezien wegnemen. Later vertelde u op het werk aan een collega over het feit dat u deze geheime documenten, die de verkiezingsfraude van Georgische Droom aantoonde, had weten te bemachtigen. Vanaf dat moment werd u het slachtoffer van verschillende pesterijen op het werk. Daarnaast werd u ook drie of vier keer opgepakt door de politie en verhoord over deze documenten. Men dreigde niet alleen u, maar ook uw kinderen op te sluiten in de gevangenis. Op een dag kwam ook uw neef, B., naar u toe en bedreigde hij u en uw kinderen. U ontkende echter altijd dat u de documenten in handen had. De situatie werd zo ernstig dat u gedwongen werd om uw ontslag in te dienen op uw werk in de lente van 2021. Hierna dook u onder bij een vriendin in een dorp, waar u ook de geheime documenten verborg. Toen u echter anderhalve maand later eventjes terug moest naar Gori voor een tandartsafpraak, werd u meteen herkend en opgepakt. Ze dwongen u om meteen het land te verlaten. U verliet Georgië op 5 oktober 2021 en reisde in uw eentje naar uw man in Polen.

Uw man woonde en werkte al sinds enkele jaren in Polen. Terwijl u en uw man in Polen waren, bleven uw kinderen bij uw schoonfamilie in Gori. De pesterijen tegenover hen stopten echter niet. Uw zoon werd meerdere keren opgepakt en gefouilleerd. Uiteindelijk besloot u dat het leven van uw kinderen in gevaar was en op 2 juni 2023 vervoegden uw kinderen zich bij u en uw man in Polen. Uw man bleek echter ondertussen een nieuwe relatie te hebben met een andere vrouw. Hierdoor besloot u ook Polen te verlaten en reisde samen met uw twee kinderen naar België, alwaar u aankwam op 5 juni 2023. U diende uiteindelijk een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten op 2 oktober 2023.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende originele documenten neer: uw paspoort, de paspoorten van uw kinderen, en uw identiteitskaart. Daarnaast legt u ook kopieën neer van een mail van het International Centre of Georgian Emigrants en een brief van de Nationale Beweging aangaande uw lidmaatschap.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart bij terugkeer naar Georgië een ernstige vrees te koesteren voor vervolging door uw neef, V. B., omwille van uw lidmaatschap bij de Georgische oppositiepartij Nationale Beweging. Er kan hier echter geen ernstig geloof aan worden gehecht en wel om de volgende redenen.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen en de stempels in uw paspoort dat u Georgië reeds verlaten heeft op 5 oktober 2020, waarna u naar Polen reisde en aldaar verbleef tot 5 juni 2023. Niettegenstaande de bewering dat u Georgië in 2020 verlaten had onder zware druk van de Georgische overheid en uit angst voor uw leven, heeft u in de bijna twee jaar durende periode in Polen op geen enkel moment om internationale bescherming verzocht. Gevraagd waarom u **geen verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in Polen**, antwoordt u dat u in die periode erg geschrokken was en zelfs bij uw asielaanvraag in België nog een dubbel gevoel had omdat de grenzen open zijn en de persoon die u wilt vervolgen u nog altijd makkelijk kan vinden (CGVS, p.5). Deze uitleg is uiteraard niet in staat om het gebrek aan een verzoek tot internationale bescherming in Polen te verklaren. Uit uw handelwijze blijkt dan ook dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het

lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de geloofwaardigheid dan wel op zijn minst de ernst van de problemen die u inroep.

*Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u ook na uw aankomst in België niet meteen een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Uit uw verklaringen blijkt dat u **na uw aankomst in België bijna vier maanden wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen**. Dergelijk bijzonder laattijdig verzoek om internationale bescherming is weinig ernstig. De uitleg die u verschaftte om uw laattijdige verzoek te vergoelijken of verschonen, nl. dat u schrik had om asiel aan te vragen in België omdat u dacht dat uw vervolgers u dan gemakkelijker zouden kunnen vinden (CGVS, p.5), overtuigt het CGVS niet. Bijgevolg schaaft deze vaststelling opnieuw de ernst en de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees in belangrijke mate.*

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt verder dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.*

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw taken voor de Nationale Beweging er vooral in bestonden om mensen te sensibiliseren, toezicht te houden bij de verkiezingen, en deel te nemen aan betogingen (CGVS, p.9-10). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een hoge of invloedrijke functie had binnen de Nationale Beweging.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan

te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Immers blijkt dat u **inconsistente verklaringen** aflegde over de gebeurtenissen die de directe oorzaak zouden hebben gevormd van uw asielproblemen. Zo vertelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u op een dag met uw collega's deel moest nemen aan een steunactie voor de partij Georgische Droom. U weigerde dit echter en "de dag erna werd ik gedwongen een ontslagbrief in te dienen." Sindsdien zou u problemen hebben wegens uw politieke activiteiten in Georgië (zie administratief dossier: Vragenlijst, randnr. 5). Bij het CGVS vertelt u echter een geheel ander verhaal, waarbij u geheime lijsten met verkiezingsfraude zou hebben ontvreemd, waarna uw problemen zouden zijn begonnen (CGVS, p.7-8). Gevraagd of u ooit problemen heeft gekend omdat u weigerde deel te nemen aan een manifestatie van Georgische Droom, antwoordt u ontkennend en zegt u dat men toen zelfs niet heeft gemerkt dat u niet bent gebleven op die manifestatie (CGVS, p.11-12). Geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ op geen enkel moment verteld heeft over de geheime kieslijsten, antwoordt u dat men u bij DVZ nooit om details heeft gevraagd (CGVS, p.12). Uw verhaal over de geheime kieslijsten zou volgens uw verklaringen bij het CGVS echter de oorzaak van al uw problemen geweest zijn en kan dus bezwaarlijk aanzien worden als een detail. Het feit dat u dergelijke inconsistente verklaringen aflegt over de oorzaak en het beginpunt van de politieke vervolging waarvan uw beweert het slachtoffer te zijn geweest in Georgië, zet de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas op losse schroeven.

Verder legt u ook **geen enkel bewijs** neer van de geheime documenten die u in uw bezit zou hebben gehad. U vertelt dat u zowel een foto had op uw gsm van de documenten, alsook de fysieke documenten heeft achtergelaten in Georgië. Wat betreft de digitale kopie, zou u deze kwijtgeraakt zijn bij uw vertrek uit Georgië toen men uw gsm heeft afgepakt op de luchthaven (CGVS, p.13). U had geen back-up gemaakt van de foto's. De fysieke documenten zouden zich dan weer in Georgië bevinden bij een vriendin van u, waar u ze met haar toestemming zou hebben verborgen. Gevraagd of u aan haar kon vragen om een foto of kopie te sturen, antwoordt u dat u het haar niet wilt vragen omdat u haar niet in gevaar wilt brengen. U beweert immers dat men in Georgië de telefoons afluistert (CGVS, p.13). Het gaat hier echter om louter blote bewering. Het opvallende gebrek aan bewijs en de handige smoesjes die u heeft om dit gebrek te verantwoorden, kunnen niet overtuigen. Bijgevolg maakt u niet hard dat u in Georgië geheime kieslijsten in handen zou hebben gehad, laat staan dat u hierdoor een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

Tot slot bent u ook **erg vaag** over de concrete vervolging waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest in Georgië. Zo stelt u dat u verschillende keren door de politie werd opgepakt en ondervraagd. Men vroeg u naar de geheime documenten die u in uw bezit zou hebben en bedreigde uw kinderen (CGVS, p.8+13). Gevraagd naar hoeveel keer u precies bent opgepakt geweest en ondervraagd, antwoordt u dat het drie of vier keer was. U weet niet meer exact hoe vaak (CGVS, p.13). Deze uitleg is niet ernstig te noemen. De officieuze arrestaties en ondervragingen waarvan u zegt het slachtoffer te zijn geweest, betreffen ingrijpende en ernstige gebeurtenissen, waarvan redelijkerwijs verwacht mag worden dat u het exacte aantal kan reconstrueren. Het feit dat u hier niet in slaagt, bevestigt het CGVS andermaal in zijn vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat om een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen. De internationale reisпасpoorten van uzelf en uw kinderen, alsook uw identiteitskaart, bewijzen uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. De brief van de Nationale Beweging vormt een begin van bewijs van uw lidmaatschap, hetgeen op zich niet in twijfel wordt getrokken. De mail van het International Centre of Georgian Emigrants bevat slechts een schriftelijke bevestiging van uw asielproblemen, zonder dat hierbij wordt verduidelijkt op welke basis of onderzoeken zij deze bevestiging baseren. Een dergelijk document is uiteraard zeer gemakkelijk te fabriceren en heeft dan ook geen echte bewijswaarde, laat staan dat het in staat zou zijn om afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst gaat verzoekster in op haar verblijf in Polen. Te dezen meent verzoekster dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het feit dat uit haar paspoort en haar verklaringen duidelijk blijkt dat zij Georgië heeft verlaten op 5 november 2021 en niet in 2020. Daarnaast benadrukt zij dat zij zeer angstig was, zij steeds in het huis van haar toenmalige echtgenoot verbleef en zich zelfs geen vragen stelde bij het feit dat er nog een andere vrouw bij hen woonde. Voorts werpt zij op dat zij niet op de hoogte was van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming en zich niet bij de Poolse autoriteiten durfde aanbieden, alsook dat zij wachtte op haar kinderen die pas op 2 juni 2023 naar Polen kwamen. Zij vervolgt dat haar ex-echtgenoot op 4 juni 2023 opbiechtte dat hij zich in Polen, toen hij daar reeds werkte en verzoekster nog in Georgië woonde, met een andere vrouw verloofd had, en zij totaal in shock was hierdoor, dat haar ex-echtgenoot haar reis naar België regelde en zelfs een tijdelijk onderkomen vond en dat hij haar liet geloven dat zij en de kinderen niets te kort gingen komen, maar dat hij niet meer naar hen omkeek nadat zij vertrokken waren. Zij besluit dat de commissaris-generaal geen rekening hield met haar persoonlijke omstandigheden en de redenen waarom zij geen verzoek om internationale bescherming in Polen heeft kunnen indienen.

Vervolgens hekelt zij de overweging van de bestreden beslissing inzake (de laattijdigheid van) haar verzoek om internationale bescherming in België. Zij meent namelijk dat er ook hier geen rekening werd gehouden met haar verklaringen. Zij betoogt dat zij ondersteboven was van de hele situatie van het uiteenvallen van haar gezin. Verder zou zij aanvankelijk niet gedurfd hebben om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en zou zij niet goed geïnformeerd geweest zijn over de procedure. Luidens het verzoekschrift heeft zij advies gevraagd bij een ngo, waarna zij alsnog een beschermingsverzoek indiende.

Tevens is verzoekster het niet eens met de overweging van de bestreden beslissing dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) inconsistente verklaringen aflegde waar zij het incident met de kieslijsten niet heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Te deze benadrukt verzoekster dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet om details gevraagd werd, alles er zeer kort duurde en het aldaar anders verliep dan bij het commissariaat-generaal. Zij verduidelijkt dat verzoekers er op het hart worden gedrukt dat zij alle details bij het commissariaat-generaal zouden kunnen vertellen en aangemaand worden om kort te zijn, zeker als zij in het lang en breed beginnen uitweiden. Daarnaast oppert zij dat niet elke verzoeker om internationale bescherming de mogelijkheid heeft om zijn/haar relaas op een kernachtige wijze weer te geven en snel tot de essentie te komen. Tot slot betoogt verzoekster in dit verband dat het duidelijk is dat haar politieke activiteiten voor de Nationale Beweging de oorzaak zijn van al haar problemen. Zij verduidelijkt dat zij onder druk werd gezet vanaf het moment dat zij weigerde om aan de verplichte demonstraties van de partij Georgische Droom deel te nemen en dat het door haar politieke activiteiten is dat zij aanwezig was in het kiesbureau als toezichthouder, zodat de situatie met de kieslijsten een direct gevolg is van haar politieke activiteiten.

Bovendien is verzoekster van mening dat haar niet verweten kan worden dat zij geen bewijs heeft met betrekking tot het gegeven dat zij in het bezit is van geheime kieslijsten. Zij citeert de verklaringen die zij in dit verband bij het commissariaat-generaal aflegde en stelt dat de verwerende partij hier geen enkel objectief argument tegenin kan brengen. Tevens wordt er, aldus verzoekster, geen rekening gehouden met haar doorleefde verklaringen waarin zij uitlegt hoe zij de documenten heeft bekomen. Zij besluit dat haar verklaringen wel degelijk een begin van bewijs vormen voor het feit dat zij in het bezit was van kieslijsten die het daglicht niet mochten zien.

Voorts gaat verzoekster in op haar problemen met de politie en de verschillende arrestaties die zij onderging. Concreet hekelt zij de overweging van de bestreden beslissing dat haar verklaringen hieromtrent vaag zijn. Zij is van mening dat zij over dit punt amper bevraagd werd. Tevens stelt zij dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het feit dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de namen van de betrokken agenten kon opnoemen. Daarnaast kan zij nog meer details opnoemen. Zo stelt zij dat zij in totaal vier keer werd gearresteerd en dat er bij die arrestaties drie agenten betrokken waren, met name D. P., O. E. en hun directe leidinggevende I. P. Zij vervolgt dat drie arrestaties plaatsvonden in de periode lente-zomer 2021 toen zij naar haar werk ging en de bus nam aan de bushalte in A.(...)straat in Gori, dat zij werd opgehaald door een officiële politiewagen, type pick-up, dat er in de wagen met haar gesproken werd en zij vervolgens op een willekeurige locatie in Gori werd afgezet en dat zij de eerste keer werd meegenomen door alle drie de voormelde agenten, doch de tweede en derde keer enkel door D.P. en O.E. Tevens stelt zij dat de druk haar

teveel werd nadat ze met haar kinderen werd bedreigd en nadat ze naar haar man in Polen belden en dat zij vervolgens is ondergedoken in het dorp Ateni in juli 2021. Zij voegt hieraan toe dat zij in augustus 2021 diende terug te keren naar Gori omdat zij een dringende afspraak had bij haar behandelend arts omwille van ernstige tandpijn, dat zij werd opgemerkt en gearresteerd in de T. T., in K.(...)straat in Gori aan de shoarmazaken, dat alle drie de agenten in de wagen waren, dat ze passeerden aan de school van haar zoon en ze haar duidelijk lieten merken dat ze de omgeving kennen en dat één van de agenten liet vallen dat haar zoon bijna oud genoeg was om gearresteerd te worden en ze hem niet met rust zullen laten. Verzoekster besluit dat zij dan ook wel degelijk precieze en gedetailleerde informatie kan geven, maar dat zij onvoldoende bevraagd is hierover.

Tot slot gaat verzoekster in op de mogelijkheid om bescherming te krijgen van de Georgische autoriteiten. Concreet meent zij dat zij niet beschermd zal worden door de Georgische autoriteiten. In deze dient er, aldus verzoekster, rekening te worden gehouden met het feit dat Georgië niet langer als een veilig land van herkomst kan worden beschouwd. Zij is van mening dat hieruit volgt dat er in haar hoofde geen vermoeden geldt dat zij geen vrees voor vervolging heeft of dat zij geen reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, gezien haar afkomst uit een veilig land van herkomst. Zij vervolgt dat er bijgevolg niet vermoed kan worden dat zij in geval van terugkeer kan rekenen op de bescherming van haar nationale autoriteiten. Onder verwijzing naar de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023 betoogt verzoekster verder dat lagere politieke profielen wel degelijk vervolgd worden en dat deze praktijken wijdverspreid zijn, dat er sprake is van intimidatie van deze profielen, ofwel rechtstreeks ofwel via familieleden en dat deze mensen (of mensen in hun omgeving) in veel gevallen ontslagen worden. Tevens onder verwijzing naar voormelde COI Focus vervolgt verzoekster dat het gerechtelijk apparaat, ondanks alle hervormingen, in Georgië zeer beïnvloedbaar is, de graad van corruptie zeer hoog is en de ordehandhavers bovendien handelen in een klimaat van straffeloosheid. Zij voegt hieraan toe dat de rechterlijke macht in Georgië niet onafhankelijk is en dat, zelfs in gewone zaken, beïnvloeding nooit uitgesloten kan worden. Voorts stelt verzoekster dat uit deze algemene informatie blijkt dat de ordehandhavers en de instanties die het gerechtelijk onderzoek moeten voeren in een klimaat van straffeloosheid handelen, het gerechtelijk onderzoek niet onpartijdig en objectief wordt gevoerd en het handelen van de politie beïnvloed kan worden door de connecties van één persoon. Volgens verzoekster heeft het duidelijk ook geen zin om zich te richten tot de instantie die het handelen van de ordediensten moet controleren, de *State Inspector's Office*, daar deze zonder transparant debat in december 2021 werd opgedoekt. Voorts verwijst verzoekster nog naar een passage uit de voormelde COI Focus waaruit, volgens haar, blijkt dat de graad van corruptie in Georgië zeer hoog is en dat het aantal meldingen van zaken die niet onderzocht worden omwille van de heersende corruptie jaarlijks stijgt.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om haar te erkennen als vluchteling, onderschikt om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt ter staving van haar betoog volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- paspoort verzoekster met stempels (stuk 2);
- paspoort kinderen met stempels (stuk 3).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de

vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. In de mate dat verzoekster de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofdte geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd, omwille van haar lidmaatschap bij de Georgische oppositiepartij Nationale Beweging, voornamelijk door haar neef V. O.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt dat zij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, dient te koesteren dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt, omdat er – omwille van verschillende redenen – geen ernstig geloof kan gehecht worden aan haar relaas. Vooreerst (i) wijst de commissaris-generaal erop dat verzoekster beweert op 5 oktober 2020 Georgië te hebben verlaten onder zware druk van de Georgische overheid en uit angst voor haar leven, waarna zij naar Polen reisde en aldaar verbleef tot 5 juni 2023, doch dat zij in die twee jaar durende periode in Polen op geen enkel moment om internationale bescherming verzocht. Daarnaast (ii) diende verzoekster ook na haar aankomst in België niet meteen een verzoek om internationale bescherming in. Vervolgens (iii) stelt de commissaris-generaal dat uit algemene landeninformatie blijkt dat in hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, individueel beoordeeld dient te worden, alsook dat verzoekster er niet in slaagt aan te tonen dat er in haar concreet geval sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken. Ten eerste (a) dient op basis van elementen in haar administratief dossier geconcludeerd te worden dat zij een laaggeplaatste opposant/criticus is van het huidige Georgische regime. Ten tweede (b) legt verzoekster inconsistente verklaringen af over de gebeurtenissen die de directe oorzaak zouden hebben gevormd van haar asielproblemen. Ten derde (c) legt verzoekster geen enkel bewijs neer van de geheime documenten die zij in haar bezit zou hebben gehad. Ten slotte (d) is verzoekster ook erg vaag over de concrete vervolging waarvan zij het slachtoffer zou zijn geweest. Tot slot (iv) kunnen de door verzoekster neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de

desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij komt in het voorliggend verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen, beschouwingen en kritiek, en het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk als een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogt de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

2.3.7.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. Verzoekster werpt in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen is gehaald.

Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023, datum van inwerkingtreding. Ten tijde van het persoonlijk onderhoud van verzoekster op 23 januari 2024 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. Omwille van de volledigheid merkt de Raad op dat Georgië opnieuw niet is opgenomen op de lijst van veilige landen in het recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024).

In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekster thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat haar verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat – zoals verzoekster in het verzoekschrift ook zelf opmerkt – ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op haar. *In casu* werd geen versnelde procedure toegepast en is de genomen beslissing een dubbele weigeringsbeslissing. In weerwil tot wat verzoekster voorhoudt, wordt – zoals hierna blijkt – zowel in de bestreden beslissing, als in het onderhavig arrest geen beroep gedaan op het vermoeden dat voor haar niet van kracht is.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren in de bestreden beslissing van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc*-onderzoek gemaakt worden op basis van de meest recente landeninformatie.

Voorts merkt de Raad op dat de beslissing om een land van herkomst overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet al dan niet (langer) als veilig te beschouwen een beleidsbeslissing is. In het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 10 juli 2023, werd Georgië niet terug opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”* In zoverre verzoekster zich zou beroepen op wets- en/of beleidskritiek, merkt de Raad op dat hij zich daarover niet uit te laten heeft.

2.3.7.4. De Raad stelt, in navolging van de verwerende partij, in eerste instantie vast dat verzoekster danig lang talmde met het indienen van haar verzoek om internationale bescherming.

In deze stipt de Raad aan dat verzoekster in het najaar van 2021 – op 5 oktober 2021 volgens haar verklaringen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4-5) en op 5 november 2021 volgens de stempels in haar paspoort (administratief dossier, map documenten en hernomen als stuk 2 bij het verzoekschrift), en dus niet in oktober 2020 zoals in de motivering van de bestreden beslissing verkeerdelijk gesteld wordt, doch correct werd aangehaald in de uiteenzetting van het feitenrelaas – Georgië verliet richting Polen, alwaar zij tot 5 juni 2023 verbleef. Gedurende deze periode van ruim anderhalf jaar in Polen diende zij evenwel geen verzoek om internationale bescherming in. Ook na haar aankomst in België op 5 juni 2023 diende zij niet direct een verzoek om internationale bescherming in. Zij wachtte immers nog vier maanden, tot 2 oktober 2023 om dit te doen. Deze vaststellingen druisen in tegen de door verzoekster aangehaalde vrees voor haar leven en een dringende nood aan internationale bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze

worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen van de Europese Unie, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoekster evenwel manifest niet heeft gedaan. Verzoeksters verklaringen enerzijds, dat zij zich genooddzaakt zag Georgië te ontvluchten om zichzelf veilig te stellen, en haar gedrag anderzijds, meer bepaald dat zij ruim anderhalf jaar in Polen verbleef en vier maanden in België zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, vallen niet met elkaar te rijmen.

De verschoningen voor het danig lang talmen die verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal opwierp, en in haar verzoekschrift herneemt en verder uitwerkt, zijn geenszins afdoende. Dat verzoekster bang was bij aankomst in Polen en ook daarna geen beschermingsverzoek durfde indienen (onder meer omdat haar vervolgers haar op die manier makkelijker zouden kunnen vinden; administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5), houdt alvast geen steek. Het indienen van een verzoek om internationale bescherming heeft juist tot doel beschermd te worden tegen vervolgers uit het land van herkomst waartegen de nationale autoriteiten de betrokkene niet kunnen beschermen. Ook het gegeven dat verzoekster wachtte tot haar kinderen haar vanuit Georgië in Polen vervoegden, hetgeen gebeurde op 2 juni 2023, kan hier geen verschoning bieden. Zij kon namelijk bij hun aankomst in Polen eveneens een verzoek indienen, hetgeen zij evenwel naliet te doen. Tevens stelt de Raad vast dat verzoekster ook na aankomst van haar kinderen in Polen, noch aldaar, noch bij hun aankomst in België op 5 juni 2023 een beschermingsverzoek indiende. Dat verzoekster na aankomst van haar kinderen in Polen te weten kwam dat haar ex-echtgenoot, bij wie zij aldaar verbleven, verloofd was met een andere vrouw, waarna zij met haar kinderen naar België vertrok, is betreurenswaardig, maar kan niet verklaren waarom verzoekster – die een gegronde vrees voor vervolging meent te koesteren ten aanzien van Georgië – geen bescherming zocht van zodra zij aankwam in België en al zeker niet waarom zij dit voorheen niet deed in Polen. Gelet op de ernst van een vrees voor vervolging kan van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij of zij bescherming zoekt naar aanleiding van deze vrees, ook wanneer hij of zij door een moeilijke persoonlijke periode zoals een echtscheiding gaat. Ook het gegeven dat zij niet op de hoogte was van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming tot zij in België contact had met een ngo, kan geen verschoning bieden. Te dezen dient te worden herhaald dat van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, immers redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen van de Europese Unie, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet. Tevens valt de beweerdte onwetendheid niet te rijmen met verzoeksters bewering dat zij geen beschermingsverzoek durfde in te dienen (*ibid.*, p. 5), hetgeen impliceert dat zij wel kennis had van het bestaan van deze mogelijkheid.

Dat verzoekster dermate lang talmde met het indienen van haar verzoek om internationale bescherming nadat zij haar land van herkomst was ontvlucht, vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid en ondermijnt dan ook reeds en in ernstige mate zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door haar aangehaalde asielmotieven.

2.3.7.5. Vervolgens maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij omwille van haar politieke overtuiging een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren ten aanzien van Georgië.

2.3.7.5.1. Te dezen kan vooreerst verwezen worden naar volgende pertinente bevindingen in de bestreden beslissing inzake politieke opposanten in Georgië:

*“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt verder dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.*

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in

bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven."

Gelet op de voorgaande bevindingen, besluit de Raad – in navolging van de verwerende partij – dat in hoeverre opposanten/critici van het huidige regime in Georgië omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, individueel beoordeeld dient te worden.

Verzoekster werpt hier geen ander licht op. Zij verwijst in deze naar de COI Focus, "Georgië – algemene situatie" van 11 december 2023, waarnaar de verwerende partij eveneens verwijst in de bestreden beslissing ter ondersteuning van voormelde analyse, en waarin geenszins wordt ontkend dat laaggeplaatste opposanten geconfronteerd kunnen worden met problemen en – in geïsoleerde gevallen – met problemen die vervolging uitmaken. In weerwil tot wat verzoekster in het verzoekschrift voorhoudt, blijkt uit deze COI Focus evenwel niet dat het een wijdverspreid fenomeen is dat laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime vervolgd worden.

2.3.7.5.2. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar deze omstandig motiveert dat verzoekster er niet in slaagt aan te tonen dat er in haar individueel geval, omwille van haar politieke overtuiging, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève.

Zo oordeelt de Raad dat, op basis van het geheel van elementen in het administratief dossier, besloten dient te worden dat verzoekster slechts een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime is en dat het – in het licht van de beschikbare, actuele landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat er geen sprake is van doorslaggevend veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime – dan ook reeds weinig aannemelijk is dat zij omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging zou hebben. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij, sinds 2006, lid is van de partij Nationale Beweging en dat zij ook taken uitvoert voor deze partij, die er vooral in bestond om mensen te sensibiliseren, toezicht te houden bij de verkiezingen en deel te nemen aan betogingen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9-10). Nergens uit haar verklaringen blijkt evenwel dat zij een hoge of invloedrijke functie had binnen de Nationale Beweging. De kwalificatie van haar profiel wordt in het verzoekschrift op zich niet betwist.

Vervolgens kan gewezen worden op volgende vaststellingen die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters beweringen dat zij in het verleden reeds problemen kende omwille van haar politieke overtuiging en omwille daarvan een vrees voor vervolging koestert.

Ten eerste legt zij inconsistente verklaringen af over de gebeurtenissen die de directe oorzaak zouden hebben gevormd van haar vertrek uit Georgië. In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

"Zo vertelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u op een dag met uw collega's deel moest nemen aan een steunactie voor de partij Georgische Droom. U weigerde dit echter en "de dag erna werd ik gedwongen een ontslagbrief in te dienen." Sindsdien zou u problemen hebben wegens uw politieke activiteiten in Georgië (zie administratief dossier: Vragenlijst, randnr. 5). Bij het CGVS vertelt u echter een geheel ander verhaal, waarbij u geheime lijsten met verkiezingsfraude zou hebben ontvreemd, waarna uw

problemen zouden zijn begonnen (CGVS, p.7-8). Gevraagd of u ooit problemen heeft gekend omdat u weigerde deel te nemen aan een manifestatie van Georgische Droom, antwoordt u ontkennend en zegt u dat men toen zelfs niet heeft gemerkt dat u niet bent gebleven op die manifestatie (CGVS, p.11-12). Geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ op geen enkel moment verteld heeft over de geheime kieslijsten, antwoordt u dat men u bij DVZ nooit om details heeft gevraagd (CGVS, p.12). Uw verhaal over de geheime kieslijsten zou volgens uw verklaringen bij het CGVS echter de oorzaak van al uw problemen geweest zijn en kan dus bezwaarlijk aanzien worden als een detail. Het feit dat u dergelijke inconsistente verklaringen aflegt over de oorzaak en het beginpunt van de politieke vervolging waarvan uw beweert het slachtoffer te zijn geweest in Georgië, zet de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas op losse schroeven.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

In deze betoogt verzoekster in het verzoekschrift dat het duidelijk is dat haar politieke activiteiten voor de Nationale Beweging de oorzaak zijn van haar problemen. Zij verduidelijkt dat zij onder druk werd gezet vanaf het moment dat zij weigerde om aan de verplichte demonstraties van de partij Georgische Droom deel te nemen en dat het door haar politieke activiteiten is dat zij aanwezig was in het kiesbureau als toezichthouder, zodat de situatie met de kieslijsten een direct gevolg is van haar politieke activiteiten. De Raad benadrukt dat geenszins ontkend wordt dat verzoeksters (politieke) activiteiten voor de partij Nationale Beweging de basis vormen voor haar beweerdde problemen. Dit dient echter onderscheiden te worden van de directe aanleiding van haar vertrek uit Georgië, hetgeen (een) concrete gebeurtenis(sen) uitmaakt/uitmaken, en waarover zij wel degelijk tegenstrijdige verklaringen aflegt bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal. Gelet op het gegeven dat dit een – of zelfs hét – kernaspect van haar relaas uitmaakt, kan verwacht worden dat zij hierover eenduidige verklaringen aflegt doorheen de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, *quod non in casu*.

Waar verzoekster het niet vermelden van het in bezit zijn van geheime kieslijsten van de partij Georgische Droom bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het verzoekschrift tracht te vergoelijken door te wijzen op het gegeven dat haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd om kort te zijn, wenst de Raad te onderstrepen dat hoewel verzoekster gevraagd werd om kort te zijn, haar ook gevraagd werd om alle feiten die hebben geleid tot haar vlucht uit haar land van herkomst uiteen te zetten. Tevens merkt de Raad op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn of haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn of haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn of haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij of zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem of haar de verplichting rust om zijn of haar volledige medewerking te verlenen aan de procedure om internationale bescherming. Dat de procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken een andere finaliteit heeft en dat aldaar gevraagd wordt om het relaas kort samen te vatten, vormt in het geheel geen verklaring voor het feit dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken een andere directe aanleiding voor haar vertrek opgaf dan bij het commissariaat-generaal. Het in het bezit zijn van geheime kieslijsten van de partij Georgische Droom betreft namelijk hét kernelement van haar relaas en geenszins een detail. Verwacht kon bijgevolg worden dat verzoekster spontaan melding zou gemaakt hebben van dit gegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken, *quod non*.

Wat betreft verzoeksters bewering dat niet elke verzoeker om internationale bescherming de mogelijkheid heeft om zijn of haar relaas op een kernachtige wijze weer te geven en snel tot de essentie te komen, bemerkt de Raad dat dit algemeen verweer geen afbreuk doet aan het weglaten van een wezenlijk kernaspect in haar asielrelaas bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het vermogen op kernachtige wijze een relaas weer te geven en snel tot de essentie te komen, kan deze omissie over de essentie van het relaas geenszins verschonen. Verder merkt de Raad op dat verzoekster op geen enkele manier aan de hand van medische attesten aantoonde dat haar intellectuele capaciteiten dermate beperkt zijn dat zij niet in staat is (op kernachtige wijze) een coherent en consistent relaas naar voor te brengen van de gebeurtenissen die de aanleiding vormden voor haar vertrek uit het land van herkomst.

Ten tweede legt verzoekster geen enkel bewijs neer van de geheime documenten die zij in haar bezit zou hebben gehad. Verzoekster verklaarde dat zij zowel de fysieke documenten als een foto van deze documenten op haar gsm had. Wat betreft de digitale kopie verklaarde verzoekster dat zij deze is kwijtgeraakt toen men haar gsm heeft afgepakt, toen haar vervolgers haar naar de luchthaven brachten om Georgië definitief te verlaten en dat zij geen *back-up* van de foto's gemaakt had (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 13). De fysieke documenten zouden zich dan weer in Georgië bevinden bij een vriendin van haar, waar zij ze met haar toestemming zou hebben verborgen. Gevraagd of zij aan haar kon vragen om een foto of kopie te sturen, verklaarde verzoekster dat zij dit haar vriendin niet wil vragen omdat zij haar niet in gevaar wil brengen. Zij beweerde in dit verband dat men in Georgië de telefoons afluistert (*ibid.*, p. 13). Nog los van de vaststelling dat dit laatste een loutere blote bewering betreft, kan

redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster de documenten die bij haar vriendin in Georgië lagen liet overmaken, of minstens een poging hiertoe ondernam. Zij kon namelijk via andere mensen, zoals mensen van haar partij, contact opnemen – zij het door middel van andere moderne communicatiemiddelen dan telefoon – met haar vriendin om de documenten, originelen of op zijn minst een kopie of *screenshot* over te maken. Op die manier zou zij de documenten kunnen bemachtigen zonder dat haar vriendin gevaar zou lopen. Dit zeker gelet op het feit dat deze documenten de kern van haar relaas uitmaken. Bovendien merkt de Raad op dat het gegeven dat verzoekster de documenten bij haar vriendin laat liggen deze vriendin juist nog meer in gevaar brengt. Indien zij deze documenten op voormelde manier bij haar zou kunnen weghalen, zou die vriendin van verder gevaar bespaard blijven. Reden te meer waarom kan worden verwacht dat verzoekster minstens een poging hiertoe zou ondernemen. Dit gebrek aan bewijs is opvallend en doet de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas verder wankelen. Dat zij doorleefde verklaringen kon afleggen over hoe zij de kieslijsten heeft bekomen, doet geen afbreuk aan het niet voorleggen ervan. Ter terechtzitting gevraagd naar de kwestieuze geheime verkiezingslijsten klampt verzoekster zich overigens vast aan de reeds aangehaalde, doch niet overtuigende verschoeningen. Van enige poging tot het trachten te verkrijgen van de documenten is vooralsnog nog steeds geen sprake.

Daarenboven is verzoekster erg vaag over de concrete vervolging waarvan zij het slachtoffer zou zijn geweest in Georgië, meer bepaald het aantal keer dat zij werd opgepakt en ondervraagd door de politie. De commissaris-generaal considereert in dit verband terecht als volgt:

“Zo stelt u dat u verschillende keren door de politie werd opgepakt en ondervraagd. Men vroeg u naar de geheime documenten die u in uw bezit zou hebben en bedreigde uw kinderen (CGVS, p.8+13). Gevraagd naar hoeveel keer u precies bent opgepakt geweest en ondervraagd, antwoordt u dat het drie of vier keer was. U weet niet meer exact hoe vaak (CGVS, p.13). Deze uitleg is niet ernstig te noemen. De officiële arrestaties en ondervragingen waarvan u zegt het slachtoffer te zijn geweest, betreffen ingrijpende en ernstige gebeurtenissen, waarvan redelijkerwijs verwacht mag worden dat u het exacte aantal kan reconstrueren. Het feit dat u hier niet in slaagt, bevestigt het CGVS andermaal in zijn vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.”

Waar verzoekster in het verzoekschrift kritiek uit op de (beperkte) vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, merkt de Raad op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* zijn taak correct heeft uitgevoerd door verzoekster de mogelijkheid te bieden haar relaas uitgebreid toe te lichten en haar verklaringen desgevallend te nuanceren, aan te vullen of te corrigeren, of ter zake een gedegen verklaring te bieden. Verzoekster brengt geen concrete gegevens bij waaruit het tegendeel blijkt. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster op ondubbelzinnige wijze werd gevraagd wat men haar vroeg tijdens de arrestaties en hoeveel keer dit gebeurde, hetgeen haar de mogelijkheid gaf hierover, en voornamelijk over het aantal keer dat dit gebeurde, duidelijke verklaringen af te leggen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 13). Dient er overigens op te worden gewezen dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te ‘sturen’. Verzoekster verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud daarenboven dat zij alle redenen heeft kunnen uiteenzetten waarom zij niet naar Georgië kan terugkeren en dat zij alle vragen begrepen had (*ibid.*, p. 14). De bijkomende verklaringen die verzoekster in dit verband in het verzoekschrift aflegt, en waaruit blijkt dat zij toch weet dat ze vier keer werd opgepakt en ondervraagd, betreffen louter *post factum* toevoegingen die – mede gelet op het voorgaande – geen afbreuk kunnen doen aan de voormelde pertinente vaststelling van de bestreden beslissing.

2.3.7.6. De Raad stelt verder vast dat verzoekster, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maakt dat zij voor wat betreft de voorgehouden problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke

maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster werpt hier geen ander licht op. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift louter naar dezelfde algemene informatie als de verwerende partij, zijnde de COI Focus van 11 december 2023, waarin terdege wordt erkend dat er sprake is van een “*backslide of democracy*”, gelet op de aanhoudende politieke spanningen en het uitblijven van hervormingen van het rechtssysteem en de nog steeds aanwezige corruptie, maar dat er, niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Waar zij in het verzoekschrift op algemene wijze en onder verwijzing naar de COI Focus, “*Georgië algemene situatie*” van 11 december 2023, wijst op de beïnvloedbaarheid van het gerecht en de politie in Georgië, de aanwezigheid van corruptie en het opdoeken van de *State Inspector's Office* in december 2021, benadrukt de Raad dat dit als dusdanig niet wordt ontkend maar dat in de COI Focus van 11 december 2023 uitdrukkelijk wordt gesteld dat enkel wanneer de overheid of hooggeplaatste regeringsafgevaardigden belangen hebben in een zaak, zij instructies kunnen geven aan de politie en dat er geen algemene tendens is dat de reactie van de politie kan worden beïnvloed omwille van persoonlijke belangen of connecties bij de politie (COI Focus, “*Georgië algemene situatie*”, 11 december 2023, p. 39).

Het komt bijgevolg aan verzoekster zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel

dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Zij slaagt hier evenwel niet in.

Uit de notities van haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal blijkt dat verzoekster nooit ergens officieel bescherming zocht in Georgië, er nooit een advocaat contacteerde en ook geen hulp zocht bij haar partij Nationale Beweging (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Zij verklaart in deze dat dit geen nut heeft omdat alles onder controle staat van de Georgische autoriteiten die dan weer onder invloed staan van Rusland. Dit is slechts een blote bewering die geenszins weerslag vindt in de COI Focus, “*Georgië algemene situatie*” van 11 december 2023. Dat zij op dat moment niet kon nadenken, is evenmin een afdoende verschoning in dit verband.

Waar verzoekster andermaal wijst op het gegeven dat Georgië niet langer wordt vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, wijst de Raad vooreerst op het gestelde onder punt 2.3.7.3. In dat opzicht benadrukt de Raad dat – gelet op het voorgaande en hetgeen volgt – verzoekster niet kan gevolgd worden dat in deze beoordeling – noch in de beoordeling van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing die hiermee in lijn ligt – geen beroep wordt gedaan op het vermoeden dat van kracht is voor verzoeken om internationale bescherming van onderdanen van landen die gekwalificeerd worden als veilig land van herkomst, met name dat bij personen afkomstig uit deze landen geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is. In datzelfde opzicht wordt bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming evenmin vermoed dat zij zich kan beroepen op nationale bescherming louter omwille van haar nationaliteit/land van herkomst, zoals voor onderdanen van veilige landen van herkomst wel voortvloeit uit het voormeld vermoeden.

Gelet op het voorgaande overtuigt verzoekster niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door haar gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

2.3.7.7. Verzoekster voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging. Omwille van de volledigheid worden deze hier hernomen:

“De documenten die u neerlegt zijn niet in staat om een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen. De internationale reispassen van uzelf en uw kinderen, alsook uw identiteitskaart, bewijzen uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. De brief van de Nationale Beweging vormt een begin van bewijs van uw lidmaatschap, hetgeen op zich niet in twijfel wordt getrokken. De mail van het International Centre of Georgian Emigrants bevat slechts een schriftelijke bevestiging van uw asielproblemen, zonder dat hierbij wordt verduidelijkt op welke basis of onderzoeken zij deze bevestiging baseren. Een dergelijk document is uiteraard zeer gemakkelijk te fabriceren en heeft dan ook geen echte bewijswaarde, laat staan dat het in staat zou zijn om afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen.”

2.3.7.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.7.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofd kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.8.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoon waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.12. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.13. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.14. Waar verzoekster uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS